

## Arrest

**nr. 346 918 van 20 mei 2026**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:**       **X**

**Gekozen woonplaats:**   **ten kantore van advocaat L. LAMBOT**  
                                  **Place Léopold 7 / 1**  
                                  **5000 Namur**

**tegen:**

**de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. LAMBOT.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Algerijnse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 12 februari 2022, dient op 13 november 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 15 december 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 26 januari 2026.

1.3. Op 28 januari 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 28 januari 2026, en die luidt als volgt:

“(…)

## **A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 4 april 1998 in de provincie Ourgla. U groeide op in het dorp Al Wissat. U bent naar school gegaan tot de vierde klas.*

*In 1997, voor uw geboorte, werd uw grootvader vermoord door terroristen. Jullie ontvingen hiervoor een pensioen van de overheid.*

*Toen u elf jaar oud was, verhuisde u naar Algiers. Vervolgens begon u te werken om uw familie te helpen ondersteunen. Toen u 15 à 17 jaar was verhuisde u naar Wahran. Van uw 14, 15 jaar werkte u voor een maffiagroepering, Maffia 17, als drugsverkoper.*

*U verhuisde nog naar Annaba. Na een jaar ging u gedurende drie à vier jaar naar de hoofdstad en vervolgens bleef u nog anderhalf jaar in Wahran.*

*Uw vader heeft een probleem met uw oom over een erfenis. Uw oom vervalste een document waarmee hij een winkel kon verkopen en alles voor zichzelf nam. In 2017 of 2018 leidde dit tot een gevecht met de kinderen van uw oom waarbij u ook betrokken raakte.*

*Acht maanden voor uw vertrek uit het land, dus in juni 2020, stopte u met werken voor de maffia. Ze zochten u nog en wilden u vermoorden.*

*In de laatste periode dat u in het land was, hielp u enkele kennissen het land te verlaten. Ze gaven u geld om met een mensensmokkelaar het land te kunnen verlaten. De dag dat die mensen vertrokken, was het weer echter niet goed. Er kwamen verschillende mensen om het leven. Hun families zorgen voor problemen.*

*Om uw reis uit Algerije te bekostigen, stal u ook geld van de maffia ter waarde van 5000 euro.*

*U verliet Algerije in februari 2020. U verbleef vervolgens twee maanden in Spanje en anderhalf jaar à twee jaar in Frankrijk, afwisselend met België. In 2022 diende u een asielaanvraag in in Duitsland. U bleef er echter niet lang in Duitsland omdat u in België een vriendin had. U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 13 november 2025.*

*Ter staving van uw verzoek bezorgt u het CGVS per e-mail via uw advocaat op 27 januari 2026 uw identiteitskaart.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Het feit dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende - uit uw dossier blijkt immers dat u al in 2022 in België bent aangekomen en pas op 13 november 2025 een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 16) – en u bovendien reeds op 13 februari 2022 en op 27 april 2022 een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten en u aldus onrechtmatig in België verbleef, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*

***Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.***

## **Algemene geloofwaardigheid**

*Uw houding getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo verklaart u reeds uit Algerije te zijn vertrokken in februari 2020. U verbleef vervolgens gedurende twee maanden in Spanje, vervolgens in Frankrijk en België tot 2022. Gevraagd waarom u in Spanje of Frankrijk geen asiel aanvraag, stelt u dat het niet uw bedoeling was, en u van plan was te trouwen (CGVS, p. 16). Deze uitleg is niet afdoende, gezien u beweert verschillende problemen te hebben gehad in Algerije en hierdoor niet terug te kunnen keren. Dan kan er van u verwacht worden dat u zich zo snel mogelijk wendt tot de autoriteiten zodra u zich in een EU-land bevindt. Bovendien ging u vervolgens naar Duitsland, diende u hier wel een asielaanvraag in, maar wachtte u er het resultaat helemaal niet af. Gevraagd waarom u het resultaat van uw asielprocedure niet afwachtte, stelt u dat u in België vrienden had en naar hier kwam (CGVS, p. 17). Deze uitleg is hoegenaamd niet afdoende om uit te leggen waarom u het resultaat van uw asielprocedure niet afwachtte. Bovendien wachtte u vervolgens nog eens tot november 2025 voor u in België asiel aanvraag. Dat u niet wist hoe het werkte, kan moeilijk serieus worden genomen, gezien u het reeds in Duitsland had gedaan en u zich hier ook had over kunnen bevragen (CGVS, p. 17). Dat u verschillende landen doorreisde zonder asiel aan te vragen, in Duitsland uw procedure niet afwachtte en in België vervolgens jaren wachtte vooraleer asiel aan te vragen ondermijnt u beweerd vrees in grote mate.*

*U kwam ook verschillende malen in aanraking met de politie in België (Rapport administratief – séjour illégal dd. 12.02.2022, dd. 22.02.2022, dd. 27.04.2022, dd. 16.05.2022, dd. 23.05.2022; dd. 09.06.2022, dd.10.01.2023, 15.02.2023, 25.02.2023 ). Ondanks dat u bij verschillende gelegenheden werd gevraagd naar waarom u niet zou terug kunnen naar uw land, vermeldde u hier niets over. Pas op 7 maart 2023, vermeldt u voor de eerste maal vaagweg familiale problemen (IBZ questionnaire) Dat u verschillende keren in contact kwam met de autoriteiten, en enkel eenmaal vage familiale problemen vermeldde, ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid.*

*Waar uw advocaat in haar e-mail dd. 26.01.2026 nog aanhaalt dat u onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende bij aankomst in Duitsland en dit aantoont dat u bescherming nodig heeft, gaat dit voorbij aan het feit dat u reeds twee jaar in Europa was en dit aldus nog steeds een zeer laattijdige aanvraag was. Uw advocaat voegt nog toe dat u vanuit Duitsland regelmatig naar België kwam omdat u partner hier woonde en u hier toen bent gearresteerd. Ze bevestigt hier aldus mee dat uw houding niet getuigt van gegronde vrees, gezien u ervoor koos om niet in Duitsland te blijven in afwachting van uw procedure en regelmatig in België op bezoek kwam. Dat u pas asiel indiende nadat uw advocaat u adviseerde is opnieuw geen voldoende uitleg voor uw laattijdige aanvraag gezien u eerder verschillende keren in contact bent gekomen met de politie en niets over uw problemen zei.*

### **Problemen met de maffia**

*Er kan geen enkel geloof worden gehecht aan de problemen met de Algerijnse maffia. U vermeldde hier immers niets van bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u tijdens het eerste interview geen details kon geven en ze u gezegd hadden dat u tijdens het tweede interview meer details zou kunnen geven (CGVS, p. 22). Dit weet niet te overtuigen. U werd immers aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw interview bij de DVZ en verklaarde dat, ondanks dat u bang was om teruggestuurd te worden naar Algerije, u er wel kort alle feiten kon aanhalen waarom u bent vertrokken uit Algerije (CGVS, p. 2). Het feit dat u bij de DVZ kort moet zijn, weerhoudt u er bovendien niet van om alle feiten correct te vertellen of samen te vatten. Dat u hier dan niets over vermeldde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.*

*Daarnaast houden uw verklaringen over wanneer u voor de maffia werkte geen steek. U stelt initieel dat u voor hen hebt gewerkt van uw 14de tot uw 17de (CGVS, p. 10). Hier nogmaals naar gevraagd, stelt u eerst dat het niet tot uw 17de was, maar stelt u vervolgens wel ongeveer twee of drie jaar voor hen te hebben gewerkt, dus wel tot uw 17de (CGVS, p. 10). U geeft vervolgens nog eens aan maximum voor twee jaar met hen gewerkt te hebben (CGVS, p. 11). Echter, wanneer u later gevraagd wordt hoeveel tijd er zat tussen de moment dat u met het werk voor de maffia stopte en dat u het land verliet, stelt u echter dat er maar acht maanden tussen zaten. U verliet het land echter in februari 2020. U was toen 21 jaar (CGVS, p. 15). Dat u enerzijds aangeeft tot uw 17de bij hen te hebben gewerkt, en dus vier jaar voor u het land verliet bent gestopt, en anderzijds tot uw 21ste voor hen bent blijven werken, tot slechts enkele maanden voor uw vertrek, en u het einde van uw werk bij deze maffia met wel vier jaar verschil situeert, is nefast voor uw geloofwaardigheid.*

*Bovendien bent u ook tegenstrijdig over uw verblijfplaatsen. U verklaart namelijk dat in de acht maanden nadat u gestopt was met werken voor de maffia tot aan uw vertrek, u zich verschool in Tizi Ouzou en in Jijel (CGVS, p. 12). Echter was er eerder naar uw verblijfplaatsen gevraagd, en verklaarde u dat u als laatste plek in Wahran had verbleven gedurende 1,5 jaar (CGVS, p. 7). Er werd u expliciet nog gevraagd of u kort ergens anders had verbleven, maar u stelt van niet (CGVS p. 7). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u niet veel van provincie veranderde, en dat het soms maar voor een dag was. Er wordt u gevraagd of u voor de rest wel in Wahran verbleef, waarop u stelt dat u er niet kon verblijven door uw problemen, waarmee u regelrecht ingaat tegen uw eerdere verklaring. Dat u dan nu plots nog beweert zich te hebben verscholen in Tizi Ouzou en Jijel omwille van uw problemen met de maffia, weet niet meer te overtuigen.*

*Bovendien geeft u initieel ook aan geen namen te kennen van de mensen in de maffiagroepering. U stelt dat ze namen gebruiken van gemeentes of van een kleur, maar niet hun echte namen, en u geen echte namen kent (CGVS, p. 9). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud spreekt u dit echter tegen. U noemt namelijk [M.H.] en [A.J.], die jullie superviseerden en fungeerden als contactpersonen. U geeft wel aan niet zeker te zijn of het om hun echte namen gaat (CGVS, p. 11-12). U had echter eerst beweerd dat ze namen van gemeentes of kleuren gebruikten. Dat dit niet zo blijkt te zijn is opnieuw nefast voor uw geloofwaardigheid.*

*Uw verklaringen over hoe u uit de groepering wegging, weten ook niet te overtuigen. U verklaart hierover dat u geleidelijk afstand nam. Gevraagd wat u hiermee bedoelt, legt u uit dat toen u ouder was geworden, u begon na te denken en u bang was voor de politie en de gevangenis, en u daarom tegen een vriend zei dat u wilde stoppen. Hoe u dit dan deed, legt u niet uit. De vraag wordt u nogmaals herhaald, waarop u simpelweg stelt dat u besloot afstand te nemen en begon te zoeken naar een mensensmokkelaar om het land te verlaten. Wat u wilt zeggen met dat u geleidelijk aan afstand nam, weet u echter nog steeds niet uit te klaren. Hier nogmaals naar gevraagd, weet u te vertellen dat u uw gsm uitschakelde, maar dat ze u op zochten, maar u zo geleidelijk wat afstand nam en u ook tegen vrienden zei dat u wilde stoppen en overwoog klacht in te dienen. Buiten dat u weet te vertellen dat u nadacht over weggaan bij deze maffiagroepering, slaagt u er*

echter niet in uit te leggen hoe u dan deze geleidelijk afstand nam (CGVS, p. 10). Dat u hierover geen concrete zaken weet te vertellen, ondermijnt uw geloofwaardigheid verder.

Nog stelt u dat de mafia u heeft proberen te vermoorden (CGVS, p. 19). Wanneer u wordt gevraagd om uit te leggen wat er gebeurde, vermeldt u hier echter niets over. U stelt enkel dat ze u vroegen om bizarre dingen te doen, om mensen te vermoorden en u dit niet wilde (CGVS, p. 20). Gevraagd wat er dan nog gebeurde nadat u van hen wegging, stelt u enkel dat ze u overal kwamen zoeken bij uw vrienden om u te overtuigen terug te komen en dat ze dreigden uw familie te vermoorden, zonder dat ze effectief iets ondernamen. U vermeldt echter niets over moordpogingen die ze tegen u zouden hebben ondernomen (CGVS, p. 20)., zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover teniet gedaan wordt.

### **Familieproblemen**

U verklaart verder nog familiale problemen te hebben (CGVS, p. 17). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, stelt u dat u problemen heeft met een erfenis met uw vader en problemen met een oom langs vaderskant (CGVS, p. 17). Hierbij moet er al eerst op gewezen worden dat u eerder werd gevraagd naar problemen met uw vader en u zei dat er sinds hij hertrouwd was geen problemen meer met hem waren (CGVS, p. 13). Dat ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde familiale problemen al.

U weet ook amper iets te vertellen over deze familieproblemen. U stelt dat uw vader problemen heeft met zijn broers en gevochten heeft en de kinderen daardoor grote problemen hebben. Gevraagd wat deze grote problemen dan zijn, blijft u zeer vaag. U herhaalt dat de problemen groot zijn geworden en tot de rechtbank uitlopen en er een probleem was met de erfenis van een woning (CGVS, p. 18). U wordt gewezen op uw medewerkingsplicht en het belang om alles te vertellen, waarop u simpelweg vertelt dat de problemen zijn. Nogmaals gevraagd wat er dan gebeurd is, stelt u het te laten en dat u er niet over wil vertellen (CGVS, p. 18). Dat u ontzettend vaag bent over deze problemen en er vervolgens ook niet meer over die problemen wil vertellen, kan bezwaarlijk gezien worden als een houding die getuigt van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

U krijgt vervolgens nog eens de kans om uit te leggen hoe de familiale problemen zijn begonnen, maar weer kan u amper iets vertellen. U stelt vaagweg dat uw vader en zijn broers elkaar niet begrijpen, maar u niet weet of het over een woning of een winkel gaat, voor u – opnieuw ontzettend vaag – toevoegt dat de problemen groter zijn geworden. Gevraagd wat u bedoelt, stelt u dat het tot de rechtbank is gegaan (CGVS, p. 18). U blijkt echter niet verder gevraagd te hebben wat er in de rechtbank gebeurd is. U voegt nog toe dat het zou kunnen dat u het aan uw moeder zal vragen en zij het wel zal vertellen (CGVS, p. 18). Ook gevraagd welke problemen uw vader hier nog door heeft, stelt u dat u het zal vragen (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u dit niet heeft gedaan, stelt u dat u zelf problemen heeft (CGVS, p. 19). U verklaart echter ook door deze familiale problemen niet te kunnen terugkeren naar Algerije. Uw gebrek aan interesse, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van deze problemen.

Dat u later plots nog kan vertellen dat uw oom een document vervalst heeft en zo een winkel kon verkopen en alles voor zichzelf kan houden (CGVS, p. 18), terwijl u reeds verschillende kansen had om hier over te vertellen, weet niet meer te overtuigen. Mocht dit werkelijk het geval zijn, kan immers wel verwacht worden dat u dit van meet af aan zo zou hebben verteld.

### **Problemen met familie [Z.]**

U verklaarde bij de DVZ dat uw familie problemen kende met een andere familie, de familie [Z.] (CGVS vragenlijst, punt 4 en 5). Gevraagd naar waarom u niet kan terugkeren naar Algerije, rept u er met geen woord over. Ook gevraagd of u alle problemen heeft kunnen vertellen, vermeldt u er niets van (CGVS, p. 17). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat het de problemen met uw familie zijn (CGVS, p. 22). U had echter al gezegd dat deze familiale problemen met de broer van uw vader, M., waren, en repte er met geen woord over de familie [Z.] (CGVS, p. 18-19). Geconfronteerd hiermee, stelt u dat het met de familie [Z.] is, en vraagt u wat het probleem is. Erop gewezen dat u dit moet uitleggen, stelt u dan plots dat het nog om andere problemen gaat, en het uitmondde met de familie (CGVS, p. 22). Dit weet niet meer te overtuigen, gezien u eerder al zei dat het om uw eigen familie ging.

Bovendien bent u ook ontzettend vaag over deze problemen. Gevraagd hoe de problemen met de familie [Z.] zijn begonnen, stelt u dat het een probleem tussen uw familie en de hunne. U voegt toe dat u gestresseerd was, u uw eigen problemen hebt en het u niet interesseert, dat uw eigen problemen al genoeg zijn (CGVS, p. 22). Hiermee weet u bezwaarlijk aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk problemen kende met de familie [Z.]. Gevraagd of u bij terugkeer problemen zal kennen met deze [Z.] familie, stelt u dat u het niet weet maar het zou kunnen (CGVS, p. 23). Opnieuw gevraagd hoe de problemen zijn begonnen, herhaalt u dat het een probleem is tussen uw families, maar het u niet interesseert en vervolgens voegt u nog toe dat u het niet weet. Gevraagd of er nog speciale zaken zijn gebeurd tussen uw familie en de familie [Z.], stelt u dat het bij de rechtbank is gekomen. Maar wat er verder gebeurd is blijkt u niet te weten (CGVS, p. 23). Met dergelijke beperkte verklaringen weet u uw problemen niet aannemelijk te maken.

*Bij de DVZ wist u overigens nog te vertellen dat er in uw familie en bij de familie [Z.] personen zijn gestorven door het conflict en ze u met de dood bedreigen (CGVS vragenlijst, punt 5). Dat u hier niets van vermeldt tijdens uw persoonlijk onderhoud plaatst de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op losse schroeven.*

### **Beschuldiging van moord**

*U stelt verder dat u een aantal mensen heeft geholpen aan een smokkelaar te geraken om Algerije te verlaten en dat hun familie u nu verantwoordelijk houdt voor hun dood en dat ze nog op zoek zijn naar u. Hierbij dient al eerst opgemerkt te worden, dat in het licht van bovenstaande ongeloofwaardige verklaringen, er bezwaarlijk nog geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen.*

*Bovendien weten uw verklaringen hierover ook niet te overtuigen. U stelt dat de families van de overleden personen nog op zoek zijn naar u. Gevraagd hoe u dit weet, stelt u dat mensen tegen u hebben gezegd dat er foto's van u worden gepost en ze op zoek zijn naar u. Gevraagd of ze nog op andere manieren naar u zoeken, stelt u dat u het niet weet (CGVS, p. 21). Het is heel vreemd dat u hier niets vermeldt over uw eigen familie. Immers, hier vervolgens naar gevraagd, stelt u dat zij net nog heel veel problemen kennen hierdoor en zij ook bij hen komen vragen naar een schadevergoeding voor de dood van hun familieleden (CGVS, p. 22). Dat u dat pas aanbrengt wanneer er naar gevraagd wordt, wijst eens te meer op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.*

### **Dood van grootvader**

*Waar u nog verklaart dat u vader in 1997 werd gedood door terroristen (CGVS, p. 17), moet er op gewezen dat dit plaatsvond 29 jaar geleden en dit dus bezwaarlijk nog als actueel kan worden beschouwd. Gevraagd naar uw vrees in verband met uw grootvader, stelt u dat u veel problemen heeft in Algerije, u zal doodgaan en u gewoon uw leven en een nieuwe start wil (CGVS, p. 17). U weet hier echter de vrees die u heeft in verband met de dood van uw grootvader niet te concretiseren.*

### **Documenten en opmerkingen**

*De identiteitskaart die u neerlegt kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Deze heeft immers louter betrekking op uw identiteit, een element dat hier momenteel niet ter discussie staat.*

*Waar uw advocaat nog aanhaalt dat u niet alles begreep in haar e-mail dd. 26.01.2026, moet er op gewezen worden dat u zelf aangeeft wel alles te hebben begrepen en het ook kon zeggen indien het niet zo was. Deze opmerking kan dan ook niet dienen om een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen.*

### **Algemene situatie**

*U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*(...)"*

### **2. Het verzoekschrift**

Verzoeker voert de schending aan van artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Met betrekking tot het verwijt dat hij zijn beschermingsverzoek laattijdig indient, betoogt verzoeker dat hij mishandeld en vervolgd werd in zijn land van herkomst waardoor hij een som geld bij elkaar gespaard heeft om te kunnen vluchten. Hij verwijst naar zijn uiterst moeizame migratieperiode omdat hij een aantal mensen uit zijn omgeving zag overlijden, het feit dat hij in Spanje op straat heeft rondgezworven en dat hij pas in Duitsland voor het eerst advies en hulp kreeg bij het aanvragen van bescherming. Vervolgens stelt hij dat hij op dat moment een liefdesrelatie had met een vrouw in België waardoor hij heen en weer reisde zodat hij haar kon bezoeken. In tussentijd werd hij dan van zijn vrijheid beroofd en in hechtenis genomen. Hij meent dat hij zich aldus niet onverschillig getoond heeft ten aanzien van zijn asielprocedure en dit in tegenstelling

tot wat in de beslissing staat. Hij voegt nog toe dat zijn hechtenis en langdurige afwezigheid van het Duitse grondgebied tot gevolg hebben gehad dat er een einde gesteld werd aan de behandeling van zijn beschermingsverzoek, maar dat hij in geen geval vrijwillig besloten heeft om er een einde aan te maken. Hij meent dat hij een beschermingsverzoek heeft ingediend zodra hij kennis nam van het bestaan van die procedure. Hij zou geen beschermingsverzoek hebben willen indienen in België omdat zijn verzoek in Duitsland nog hangende was. Hij zou evenmin geweten hebben dat hij dergelijk verzoek vanuit de gevangenis kon indienen. Verzoeker zou dit pas vernomen hebben na een gesprek met de maatschappelijk assistent.

Hij meent dat hij, indien hij werkelijk geen vrees had, een verzoek tot verwijdering van het grondgebied ingediend zou hebben bij de strafuitvoeringsrechtbank. Dit bijkomend element toont volgens hem aan dat er wel degelijk sprake is van een vrees in zijn hoofd.

Vervolgens gaat hij in op zijn vrees voor de maffia. Hij zou hierover niet gesproken hebben bij de DVZ omdat dit gesprek zeer kort was en hij werd meegedeeld dat er een tweede gesprek zou zijn waar hij zijn vrees in detail zou kunnen toelichten. De maatschappelijk assistent heeft er dan ook op gewezen dat hij het moeilijk had om zich bij de DVZ uit te drukken. Bovendien had hij geen voorafgaande oproeping ontvangen waardoor hij zich psychologisch niet kon voorbereiden op het gesprek.

Met betrekking tot de weerhouden inconsistenties stelt hij dat er rekening gehouden moet worden met een aantal cruciale elementen bij de analyse en ervaringen daar zijn leven altijd moeilijk geweest is vanaf zijn kindertijd. Hij preciseert dat hij opgegroeid is in een huis waar er geweld was, dat hij getuige geweest is van talrijke gewelddadigheden in zijn dorp, dat hij als adolescent zelf benaderd werd door de vervolgers en dat hij uitgelegd heeft dat het bebaarde mannen waren die de wijk, waar hij woonde, beheersten. Die mannen zouden burgers ertoe gedwongen hebben om voor hen te werken. Hij benadrukt verteld te hebben dat hij rond zijn veertiende het hoofd van een familielid op een paal zag, dat hij verkracht werd op twaalfjarige leeftijd en dat die gebeurtenissen een enorme psychologische impact hebben gehad. Hij voegt toe dat die mannen de namen van gemeenten, kleuren of valse namen gebruiken. Hij stelt getraumatiseerd te zijn door wat hij heeft moeten zien en ondergaan en dat hij psychologische begeleiding krijgt in de gevangenis om alles wat hij heeft meegemaakt te kunnen verwoorden. Uit bronnen zou blijken dat maffia en criminele organisaties actief zijn in Algerije.

Hij vervolgt dat zijn verhaal volkomen geloofwaardig is behalve de leeftijd waarop hij de feiten meegemaakt heeft en de trauma's die daaruit voortvloeien. Hij zou een echte blokkade hebben om bepaalde aspecten van zijn verhaal aan te kaarten en meent dat een aanvullend onderzoek nodig is.

### 3. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuw stukken:

- Brieven van de verzoeker;
- E-mail van de maatschappelijke assistente m.b.t. het eerste gesprek;
- Attest van psychologische opvolging.

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Tijdens zijn interview bij de DVZ verklaart verzoeker dat hij bij terugkeer naar Algerije de familie Z. vreest, alsook zijn vader omdat die hem altijd slecht behandeld heeft. De families van de mensen die verdronken zijn tijdens een poging om met de boot de zee over te steken, zouden hem ervan beschuldigd hebben de smokkelaar te zijn terwijl hij onschuldig was en zelf niet op die boot zat. Gevraagd een kort overzicht te geven van de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn herkomstland stelt verzoeker dat hij er problemen had en dat zijn familie een probleem had met een andere familie, de familie Z. In dit conflict zouden er twee slachtoffers gevallen zijn waardoor er twee familieleden in de gevangenis zitten. De familie Z. zou wraak willen nemen op hem en op zijn broer en zouden hen bedreigd hebben met de dood. Hij voegt nog toe dat hij ook aangevallen en verwond werd met een mes in 2017 (AD CGVS, Vragenlijst punten 3.4 en 3.5). Op de vraag of hij problemen heeft met autoriteiten of medeburgers antwoordt hij ontkennend. Gevraagd naar problemen van algemene aard, geeft hij aan dat zijn grootvader in 1993 gedood werd door terroristen (*ibid.*, punt 3.6). Hij voegt toe dat hij in Duitsland reeds verteld had over die problemen, maar dat hij er niet gewacht heeft op een beslissing (*ibid.*, punt 3.7).

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart verzoeker dat hij in een drugs maffia groep zat (NPO, p. 8) sinds zijn veertien jaar tot zijn zeventien jaar (NPO, p. 10), maar dat hij nooit problemen heeft gekend met de politie (NPO, p. 10). Op de vraag zijn vrije relaas te doen, geeft hij aan dat hij door de familieleden van de mensen die gestorven zijn op zee ervan verdacht wordt een mensensmokkelaar te zijn, dat hij de maffia vreest en maakt hij nog melding van een familieprobleem (NPO, p. 17) en preciseert hij dat er geen problemen zijn met een andere familie, maar het zou om problemen gaan binnen zijn familie (NPO, p. 19).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Dat verzoeker verschillende landen doorreisde zonder asiel aan te vragen, zijn procedure in Duitsland niet afwachtte en in België vervolgens jaren wachtte vooraleer er asiel aan te vragen, terwijl hij in België verschillende malen in aanraking kwam met de autoriteiten maar hierbij slechts éénmaal melding maakte van vage familiale problemen, ondermijnt zijn beweerde vrees in grote mate;
- ii) Er kan geen geloof gehecht worden aan de problemen met de Algerijnse maffia omdat (a) verzoeker hiervan niets vertelde bij de DVZ; (b) zijn verklaringen over wanneer hij voor de maffia werkte geen steek houden; (c) hij tegenstrijdig is over zijn verblijfplaatsen; (d) hij initieel aangeeft geen namen te kennen van mensen in de maffia-groepering om dit dan bij te sturen en hierna aan te geven niet zeker te zijn of het echte namen zijn; (e) zijn verklaringen over hoe hij uit de groepering wegging niet overtuigen en hij niet kan uitleggen hoe hij geleidelijk afstand heeft genomen; (f) hij niets vermeldt over moordpogingen die ze tegen hem zouden hebben ondernomen nadat hij hen verlaten had;
- iii) Verzoeker maakt zijn familieproblemen niet aannemelijk omdat (a) hij eerder verklaarde dat er met zijn vader, sinds hij hertrouwd is, geen problemen meer waren; (b) hij hier amper iets over weet te vertellen en ontzettend vaag blijft; (c) verzoeker niet kan zeggen wat er nog verder gebeurd is, wat wijst op een desinteresse; (d) hij plots wel weet te vertellen dat zijn oom een document vervalst had en zo een winkel kon verkopen en alles voor zichzelf kon houden, terwijl hij daarvoor, toen hij er verschillende keren over bevraagd werd, hierover niets vertelde;
- iv) Verzoekers problemen met de familie Z. worden niet weerhouden nu (a) hij er bij de DVZ geen melding van maakt; (b) verzoeker hierover zeer vaag blijft; (c) hij bij het CGVS niets vermeld heeft over de personen die gestorven zijn door het conflict;
- v) Er wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaring dat hij verantwoordelijk gehouden wordt voor de dood van een aantal mensen die hij aan een smokkelaar geholpen had om Algerije te verlaten;
- vi) De dood van zijn vader 29 jaar geleden kan bezwaarlijk nog actueel worden bevonden en verzoeker slaagt er niet in om zijn vrees in dit verband te concretiseren;
- vii) verzoekers identiteitskaart heeft louter betrekking op zijn identiteit, die niet ter discussie staat en kan geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt heeft en dat hij niet aannemelijk maakt dat hij Algerije verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.4. Verzoekers gedrag stemt niet overeen met dat van een persoon die beweert uit vrees voor zijn/haar leven zijn/haar land te hebben verlaten en toont aan dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte.

4.3.4.1. Verzoeker heeft Algerije in 2020, namelijk zes jaar geleden, verlaten. Hoewel verzoeker na zijn vertrek uit Algerije twee maanden verbleven heeft in Spanje en vervolgens bijna twee jaar in Frankrijk, heeft hij er nooit een verzoek om internationale bescherming ingediend. Hiernaar bevraagd door de *protection officer*, geeft verzoeker aan dat hij dit niet deed omdat hij van plan was om te trouwen. Het is pas twee jaar na zijn vertrek uit Algerije dat hij in Duitsland een beschermingsverzoek indient. Dat hij die procedure dan zelfs niet afwacht en besluit door te reizen naar België omdat hij hier zijn vriendin zou hebben (NPO, p. 16-17), mist iedere ernst. Zijn uitleg in het verzoekschrift, dat zijn procedure in Duitsland werd afgesloten omdat hij gevangen werd genomen en hij geenszins vrijwillig een einde gesteld heeft aan de asielprocedure aldaar, vindt geen steun in zijn verklaringen zoals die blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Voorts heeft hij ook in België, waar hij aankomt in 2022, maar liefst drie jaar gewacht, namelijk tot 13 november 2025 om zich te wenden tot de autoriteiten met een verzoek om internationale bescherming. De *protection officer* stelt hem nog de vraag waarom hij niet onmiddellijk na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waarop verzoeker simpelweg stelt dat hij niet wist hoe het werkt (NPO, p. 17). Dit strijdt opnieuw met zijn betoog in het verzoekschrift, waar hij voorhoudt dat het nooit zijn bedoeling was om hier een verzoek in te dienen. Wat er ook van zij, indien hij werkelijk niet kan terugkeren naar Algerije omwille van de problemen die hij er heeft gekend, is het weinig ernstig dat hij niet onmiddellijk, bij aankomst in Spanje, een beschermingsverzoek zou indienen, dat hij zijn procedure in Duitsland niet afwacht en dat hij dan nog eens in België drie jaar wacht alvorens dergelijk verzoek opnieuw in te dienen. Verzoekers betoog in het verzoekschrift, dat hij het zeer moeilijk gehad heeft, dat hij in Spanje op straat heeft rondgedoold en pas in Duitsland geïnformeerd werd over de procedure van internationale bescherming, overtuigt niet. Dit betoog strookt vooreerst niet met zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS, waar hij verklaarde dat het niet zijn bedoeling was om in Spanje of Frankrijk een beschermingsverzoek in te dienen omdat hij van plan was te trouwen (zie *supra*; NPO, p. 16). Dat het in Spanje niet mogelijk was om informatie te bekomen over de procedure om internationale bescherming, betreft bovendien een blote en ongestaafde bewering, die hoe dan ook geen vergoelijking biedt voor het feit dat verzoeker zijn procedure in Duitsland niet heeft afgewacht. Hij licht in dit verband toe dat hij naar België kwam bij zijn vrienden (NPO, p. 17) en voert in

het verzoekschrift aan dat hij over en weer reisde om zijn vriendin hier te bezoeken. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het hebben van een relatie het onmogelijk maakt om de procedure om internationale bescherming af te wachten. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat hij op 17 oktober 2025 nog verklaarde geen familieleden te hebben in België of Europa (AD CGVS, deel DVZ, interview 17/10/2025 in de gevangenis van Andenne). Dat hij niet wist hoe de asielprocedure werkte en daarom zo lang gewacht heeft met het indienen van een beschermingsverzoek in België (NPO, p. 17), is allerminst ernstig nu hij reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Duitsland en er niets hem eraan in de weg stond zich in België te informeren. Van verzoeker, die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en daarom internationale bescherming inroept, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient en die procedure dan ook doorloopt. Dat hij dit niet deed, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas reeds op zeer grondige wijze.

Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker sedert zijn aankomst in België verschillende malen in aanraking is gekomen met de politie en hij, hoewel hij ertoe in de mogelijkheid gesteld werd, op geen enkel moment gewag maakte van enige vrees bij terugkeer naar Algerije (AD CGVS, deel DVZ, *Rapport administratif – séjour illégal* d.d. 12.02.2022, d.d. 22.02.2022, d.d. 27.04.2022, d.d. 16.05.2022, d.d. 23.05.2022, d.d. 09.06.2022, d.d. 7.10.2022, d.d. 10.01.2023, d.d. 15.02.2023 en d.d. 25.02.2023). Op 1 januari 2023 verklaart hij dat hij een vrouw wil huwen in België om aan papieren te komen, met haar een kind wenst te maken om een familie te stichten en dat hij in België is om geld te verdienen. Pas op 7 maart 2023, meer dan één jaar na zijn eerste interceptie op het Belgische grondgebied, maakt hij voor het eerst, op uiterst vage wijze, melding van familiale problemen: *“oui, il y a des problèmes familiaux en Algérie”* - vrije vertaling: *“ja er zijn familiale problemen in Algerije”* (AD CGVS, deel DVZ, IBZ *questionnaire*, punt 9). De vaststelling dat verzoeker, ondanks zijn herhaaldelijk contact met de Belgische autoriteiten, zich ertoe beperkt heeft om éénmaal te spreken over vage familiale problemen, ondermijnt eveneens zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker slaagt er bovendien niet in om te verantwoorden waarom hij nog acht maanden in Algerije verbleven heeft, nadat hij erin geslaagd was om uit de drugs wereld te stappen. De *protection officer* stelt hem de vraag waarom hij nog zo lang heeft gewacht, waarop hij niet verder komt dan te stellen dat het niet het geschikte moment was met de zee om naar het buitenland te gaan (NPO, p. 16). Ook dit element ondermijnt de ernst van zijn vrees.

Zijn betoog in zijn verzoekschrift dat hij, indien hij werkelijk geen vrees had, een verzoek tot verwijdering van het grondgebied zou hebben ingediend bij de strafuitvoeringsrechtbank, mist iedere feitelijke en juridische grondslag. De loutere wil om niet verwijderd te worden van het Belgische grondgebied impliceert niet automatisch dat er een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lopen van ernstige schade bestaat.

Tot slot getuigt verzoeker niet van een vrees voor vervolging of van enig risico op het lijden van ernstige schade nu hij, op de vraag waarom hij in België een beschermingsverzoek indient, antwoordt dat hij reeds hier was, hij hier familie heeft en dan besloot om in de gevangenis asiel aan te vragen omdat hij niet wilt teruggestuurd worden (AD CGVS, Verklaring DVZ, punt 28).

De vaststelling dat verzoekers gedrag niet strookt met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en dat hij hiermee aantoont dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees. Verzoekers nalatig handelen ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vrees tot vervolging ten stelligste.

4.3.5. Vervolgens treedt de Raad de commissaris-generaal integraal bij voor wat betreft de geloofwaardigheidsbeoordeling van zijn asielrelaas. Verzoeker laat de concrete motieven, zoals weergegeven in punt 4.3.2., volledig onbesproken. Hij beperkt zich ertoe de waarachtigheid van zijn verklaringen te bevestigen, te wijzen op zijn moeilijkheden die hem belemmerd zouden hebben bij de DVZ correcte verklaringen af te leggen en te verwijzen naar de algemene situatie in zijn herkomstland. Hieronder blijkt dat dergelijk betoog niet van die aard is om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

4.3.5.1. De vaststelling dat verzoeker bij de DVZ geen melding maakt van zijn vrees voor de maffia, terwijl dit het kernaspect van zijn vluchtrelaas betreft, plaatst de geloofwaardigheid ervan ten stelligste op de helling.

Aangaande de bemerking van verzoeker, dat men hem bij de aanvang van zijn interview bij de DVZ had gevraagd kort te zijn in zijn antwoorden en gezegd had dat hij later op het CGVS uitgebreid zijn verhaal zou kunnen doen, wijst de Raad er evenwel op dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op een correcte wijze en zo

accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan verzoeker de noodzaak werd medegedeeld dat hij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover hij beschikt, evenals de risico's die hij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst CGVS, 'voorafgaand advies'). Daar verzoeker dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat hij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van onvolledige verklaringen een terugleiding naar zijn land kon impliceren. Het louter gegeven dat hem gevraagd werd kort te zijn in zijn antwoorden, biedt dan ook geenszins een afdoende uitleg voor het onvermeld laten van zijn vrees voor de maffia, evenmin voor de andere tegenstrijdigheden en inconsistenties tussen zijn verklaringen bij de DVZ en deze op het CGVS. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de DVZ achteraf aan hem voorgelezen in het Arabisch, waarna verzoeker het verslag voor akkoord ondertekende (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst CGVS 9.12.2025). Ondanks het feit dat de vragenlijst ingevuld bij de DVZ, waarin onder het luik 3 vraag 5 (3.5) wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoeker wel degelijk worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt, zeker nu het een uiterst essentieel element betreft. Zij het er tevens op gewezen dat nergens uit deze vragenlijst blijkt dat verzoeker een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke hij zijn asielmotieven diende uiteen te zetten en dat hem bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden werd zijn asielrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Bovendien werd hem de uitdrukkelijke vraag gesteld of hij naast de door hem aangehaalde problemen nog problemen gehad heeft met medeburgers, waarop hij evenwel ontkennend antwoordde (AD CGVS, vragenlijst DVZ, vraag 3.6). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker bovendien gevraagd hoe zijn interview bij de DVZ is verlopen en of hij alle belangrijke redenen waarom hij zijn land ontvlucht is heeft kunnen uitleggen. Verzoeker antwoordt hierop dat hij een beetje bang was van de "officer", maar dat hij er kort alle feiten heeft kunnen aanhalen die geleid hebben tot zijn vertrek uit zijn land (NPO, p. 2).

Waar hij in zijn verzoekschrift er dan plots op wijst dat het verhoor bij de DVZ zeer moeilijk verlopen is en dat alles wat hij al heeft meegemaakt een enorme psychologische impact op hem heeft gehad, betreffen dit loutere blote beweringen, die geen steun vinden in de stukken van het administratief dossier en evenmin onderbouwd worden door medische attesten.

Tijdens het DVZ-verhoor verklaart verzoeker last te hebben aan een cyste aan zijn hoofd en pijn te hebben aan zijn been waarvoor hij mediatie neemt. Hij voegt toe dat hij medisch documenten zal voorleggen (AD CGVS, Verklaring DVZ 9.12.2025, punt 29). Van psychologische problemen werd geen gewag gemaakt. Evenmin werd er geen melding gemaakt van bijzondere procedurele noden (AD CGVS, Vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ van 9.12.2025).

In het attest van 5 februari 2026 bevestigt de psycholoog verzoeker gezien te hebben tijdens verschillende raadplegingen in de gevangenis (verzoekschrift, stuk 5). Er ligt echter geen enkel medisch attest of psychologisch rapport neer op basis waarvan kan worden vastgesteld dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS of tijdens het interview bij de DVZ niet of onvoldoende bij machte was om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen van zijn verzoek om internationale bescherming. Dat verzoeker, omwille van eventuele psychologische problemen, die verder niet gepreciseerd of beschreven worden, niet in staat zou zijn geweest om de asielprocedure op gedegen wijze te doorlopen, blijkt in ieder geval niet. De e-mail uitwisseling geeft louter weer dat verzoeker moeilijkheden gehad zou hebben om zich bij de DVZ uit te drukken (verzoekschrift, stuk 4), maar is niet gebaseerd op een medisch onderzoek en betreft niet meer dan een loutere blote bewering. Op geen enkele wijze wordt bovendien geconcretiseerd wat de specifieke problemen waren waarmee verzoeker geconfronteerd werd en wat de impact daarvan zou zijn geweest op zijn verklaringen.

Voorts wijst niets erop dat zijn mentaal-psychologische toestand tijdens het gehoor bij de DVZ of bij het CGVS dermate verstoord was dat hij niet in staat mocht worden geacht om correcte en volledige verklaringen af te leggen over de feiten en gebeurtenissen waarop hij zich beroept in het kader van zijn beschermingsverzoek.

Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat verzoeker niet kampt met psychologische problemen die hem zouden beletten om de vragen van de *protection officer* of de DVZ te beantwoorden, gezien dit enerzijds geen steun vindt in psychologische of medische attesten en anderzijds geen weerslag vindt in de stukken van het administratief dossier, waardoor niet kan worden vastgesteld dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om zijn asielprocedure op gedegen wijze te doorlopen.

4.3.5.2. Voorts overtuigen verzoekers verklaringen over zijn problemen met de maffia op geen enkele manier. Evenmin maakt hij aannemelijk dat hij omwille van familieproblemen of omwille van problemen met een familie Z. zijn land zou hebben moeten ontvluchten. De motieven in dit verband zijn pertinent en

draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Zij blijven integraal overeind te meer nu verzoeker geen dienstige elementen aanvoert in zijn verzoekschrift die daarop een ander licht zouden kunnen werpen. Hij beperkt zich ertoe te volharden in de geloofwaardigheid van zijn relaas en stelt dat al zijn verklaringen correct zijn, behalve dan de leeftijd waarop hij de feiten zou hebben meegemaakt. Hij gaat er hiermee volledig aan voorbij dat de commissaris-generaal op goede gronden vaststelt dat zijn uiteenlopende verklaringen over zijn leeftijd op het moment van zijn beweerde tewerkstelling voor de maffia net een cruciaal element vormt in zijn asielrelaas. Dat verzoeker het einde van zijn werk bij de maffia telkens met vier jaar verschil situeert, betreft wel degelijk een voldoende doorslaggevend element dat doet besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker doet voor het overige geen enkele poging in zijn verzoekschrift om op dit aspect een duidelijk beeld te werpen en om die tegenstrijdigheid uit te klaren. Zijn betoog is derhalve niet dienstig.

Voor het overige worden de motieven met betrekking tot de beschuldiging van moord, de dood van zijn grootvader en de documenten en opmerkingen in het verzoekschrift onbesproken gelaten. Daar ze pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de stukken van het administratief dossier, blijven ze integraal overeind.

4.3.5.3. Door er tot slot nog op te wijzen dat uit algemene bronnen blijkt dat er in Algerije maffia en criminele organisaties actief zijn, wordt opgemerkt dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in zijn land en regio van herkomst niet kan volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar dit land en deze regio daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

4.3.5.4. Zoals reeds *supra* gesteld, vinden de motieven in de bestreden beslissing steun in de stukken van het administratief dossier, zijn zij pertinent en draagkrachtig en worden die door verzoeker niet weerlegd. Zij blijven integraal overeind. De overige stukken gevoegd bij het verzoekschrift kunnen hierop geen ander licht werpen. De brieven die door verzoeker zelf werden opgesteld (verzoekschrift, stuk 3), waarbij hij zijn relaas opnieuw uit de doeken doet, wijzigt niets aan de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing.

4.3.6. Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, oordeelt de Raad dat er in hoofde van verzoek geen elementen aanwezig zijn die wijzen op een risico op vervolging of op ernstige schade.

4.3.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

4.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Algerije actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord in de aanwezigheid van een tolk Arabisch. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.



**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend zesentwintig door:

|               |                                                 |
|---------------|-------------------------------------------------|
| I. FLORIO,    | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| K. VERKIMPEN, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

|              |           |
|--------------|-----------|
| K. VERKIMPEN | I. FLORIO |
|--------------|-----------|